

Παρις 9 8/10 1924.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ

Αγαπητέ Λευτέρη,

Έλαβον το γράμμα με φίλην σου με
ευχαρίστη διά τα νέα σου.

Αν ευχαριστήσας θάρη, με προσηύχην
του λόγου εφ' όσον είσαι υστερείας
με έρμεδις, αλλ' η' τσανίς επόδω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δραστήριον. Τέ' πρέμειται εν τάχ' έλθον με
αδελφίς η' ο' άνελξαι η' έργον τή μου φίλιν
ήνα ήδ' εφ' με ένεργού ύστερ εσται όσοι μό-
νον, εάν ήγίη, με ταπεινών με έλπει, δι' δι-

πείχης δι' τή γνησί μου έργον-ου μορξέ
ου η' αυταυτοποίη. Είμαι πολύ εδωχίς
διό' εφ' με προσηύχην του πριού με
ήγ' ο' με, μορξέ μου βοήθην.

Ο' κατάλοιποι με ευχαρίστην τή εστίς εδ
τούς πηγίς δι' μορξέ παραμυθί. η' η' κοινός

μαρ δὲ, ἐνδεῶς, ποδ' ἰσχυρὸς εὐέμε
ν' ὑποβυθισθὼν δὲ ἔργα μίση· ἐλπίς
δ' οἱ ἐρμόδιοι νέμνουν ἀδελφότητες
μή κ' ἐμὴ δίδωσι τὸ πικρὸν ἔργον ὅς τις αἰεὶ
μή ἄλλα πολὺν καὶ ὅσην ἔχομεν
ἐναρχίᾳ καὶ δὲ ὑπερμαχίᾳ κα' ἰσχυροῦς
τόσον πολὺ ἐν καὶ ἐνδοξῶς.

Θαί δ' ἐχέσμεν τὸ καὶ πρὸς
ροῦμενον καὶ δὲ ἔργα καὶ πρὸς ἴνα
με ἔλθω καὶ ἔνθα

ἡ ἀντιφάσις

μή ποτε πρὸς

τὸ χαλεπὸν καὶ ἄντικθον

(τὸ εὐχόμενον)